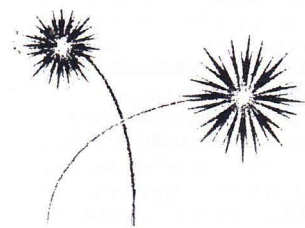

Vänsterpartiets jubileum: Grattis - trots allt!

Tveksamt och tövande sällar jag mej också till uppvaktningen av den politiskt aktuella 80-åringen - Vänsterpartiet. Någon födelsedagspresent eller blomma tänker jag nog inte ge.

Min njugga attityd beror på att jag har en del undringar i samband med jubileet. Är årets jubilar samma person som föddes i seklets begynnelse? Har hon inte genomgått så många amputationer, transplantationer, blodtransfusioner och psykiska chockterapi-er att man kan tycka att det idag är tal om en helt annan skapelse? Och har inte födelsedagsbarnet varit beroende av andlig och lekamlig näringstillförsel utifrån under större delen av sin levnad, så att det oftast har varit svårt att tala om en självständig individ? En näringstillförsel som visserligen hållit kroppen vid liv, men förvärrat sjukdomen. Kanske är det rentav så, att jubilaren borde ha varit avsmognad vid det här laget, och i stället ett nytt vänsterparti skapats?

Likheter och skillnader

Hur man ställer sej till dessa frågor beror förstås på politiskt tycke, smak och läggning. Att dagens vänsterparti har få likheter med det ursprungligen bildade Sveriges Socialdemokratiska Vänsterparti och ännu mindre med den gamla Kominternsektionen SKP är givet. Likheterna med gamla VPK är dock flera, även om skillnaderna också är märkbara.

Kärleken som försvann

Kärleken till Sovjetunionen, som fram till 1990-talet alltid - med varierande styrka - varit synnerligen påtaglig verkar nu tack och lov vara bortblåst. Visserligen säjs gammal kärlek vara rostfri. I längden kan dock de varma känslorna inte bestå när föremålet för dyrkan inte längre existerar. Det mesta av den överbuds- och

plakatpolitik som präglade VPK tycks också vara försvunnen. Jag tänker då på rikspolitiken. Lokalpolitiskt - i Lund och på många andra ställen - lämnades det stadiet redan under VPK-tiden. Skräcken för politiskt inflytande har också minskat och många gånger visar partiet upp en vilja till reell ansvarstagande.

Önsketänkande

Dessvärre finns det också enligt mitt sätt att se en del likheter. Fortfarande finns en - om än inte alls dominerande - strömning av önsketänkande, av oförmåga att bygga politiken på hur samhället och de politiskt-ekonomiska realiteterna i nuet ser ut. Ett konkret exempel på detta gavs vid Vänsterpartiet Skånes årskonferens tidigt i våras. Partidistriktets förslag till näringspolitiskt program, tryggt förankrat i verkligheten, mötte våldsamma angrepp från ett fåtal talare. Deras angrepp tog sin utgångspunkt i samhällsliga maktförhållanden som ligger långt "bortom bergen". Att några få konferensdeltagare torgförde ett sådant synsätt är i sej inte så allvarligt. Mera oroande är det tydliga stöd som många konferensdeltagare gav kritiken.

Farväl till revolutionen

En annat arv från VPK är en fläckvis uppblående benägenhet för revolutionsromantik. Drömmen om Den Stora Revolutionen finns kvar hos en del partimedlemmar. Inte heller detta behöver vara så vådligt. Om man när revolutionsdrömmen som en privat utopi kan den vara relativt harmlös. Vill man lansera den som politiskt projekt för ett parti är det i bästa fall dödfött, i värsta fall förödande för hela samhället. Dessutom är begreppet revolution mångtydigt. NES ordbok definierar revolution som "större, väpnad, organiserad omstörtning av det bestående samhället". De flesta människor tolkar nog "revolution" på detta sätt. Jag tror mej dock ha förstått att en del av revolutionsanhängarna i själva verket åsyftar "en underiakttagande av demokratiska spelregler genomförd omvälvning av de samhällsliga maktförhållandena". Är det en omvandling enligt den förstnämnda definitionen som åsyftas måste vi bestämt markera att en

sådan inställning är helt oförenlig med (v):s program. Är det den andra definitionen man utgår ifrån, vore det en politisk fördel om man i stället i klartext sa vad man menade och slutgiltigt tog farväl av ordet "revolution" i samband med partiets politik och ideologi.

Ja och amen

En del partimedlemmar har upprörts över de angrepp som politiska motståndare i dagarna riktat mot partiet med anledning av dess förflutna. Jag har svårt att förstå upprördheten. Vi har många smaskiga blottor att bjuda på. (V) är ju ett parti som under decennier sagt ja och amen till det mesta som Sovjetunionens kommunistiska parti ställt för. Ja till Ribbentrop-Molotov-pakten, stöd till den löjlige Terijoki-"regeringen" 1939 (det sovjetiska försöket till quislingregim i Finland), bifall till krossandet av Ungernrevolten - 56, tveksamheter i fördömandet av invasionen i Tjeckoslovakien - 68, utbyte av rader av hyllningstelegram, gåvor och delegationer med allsköns förtryckarregimer och nu i på senare tid upphöjandet av en f.d. stalinanhängare till något av ett pelarhelgon. ("Helgonet" i fråga har visserligen gjort ett slags självkritik och aktivt bidragit till förnyelsen av SKP, men vad hjälper det?).

Tillfälligt missnöje

En del menar att angreppen kommer nu därför att (v) ligger bra till i opinionsundersökningarna. Måhända ligger det något i det. Jag tror dock att det snarare beror på att (v) är på väg bort från plakatpolitik och opportunistiska överbud, dvs för en politik som har möjlighet att vinna en bredare och varaktig uppslutning. Där tror jag våra politiska motståndare ser det stora hotet, inte i tillfälliga opinionsframgångar som är mera mot ett annat parti, än för vårt.

Oskyddbara punkter

Vänsterpartiet får för lång framtid finna sej i eldgivning mot de oskyddade och oskyddbara punkter som det förgångna lämnat efter sej. Uppgörelsen med partiets historia är ofullständig och kommer förmodligen att så förbli. Ingen kunde väl förvänta sej att alla f.d. sovjettroende och marxist-leninister skulle klä sej i säck och aska.

Många har gjort en uppriktigt omvärdering av sina tidigare ställningstaganden. Det måste respekteras. Men nog kan man önska att partiet haft den goda smaken att dra bort framträdande personer ur denna (tidigare existerande) falang från partiets ledning och riksdagsgrupp.

Skrubba rent

Jag anser att det bästa för vänstern hade varit att lägga ner det gamla partiet och bilda ett nytt vänsterparti. (Idén lanserades i slutet av 80-talet, men vann ett ytterst begränsat antal anhängare.) Helst borde detta ha skett före Sovjets fall, men det hade varit fullt möjligt även efter. Den chansen har (v) försuttit. Därför återstår en hel del att tvätta bort och skrubba rent.

En såpnejklika

Vänsterpartiets framgångsväg går inte via tillströmning av missnöjesröster. Det går snarare via en målmedveten utveckling av en realistisk dagspolitik och en vakthållning mot tokvänsterströmningar inom partiet. Min förhoppning inför framtiden är att förflutenhetens idéer ska gå under i det dagliga gnetandet i de parlamentariska institutionerna och vid det ständiga mötet med människor i vardagslivet. För visst behöver Sverige ett friskt och livaktigt alternativ till vänster om socialdemokratin. Vi kanske är på god väg att få det?

Så-nja, joo, trots allt, en blomma vill jag nog ändå överlämna till jubilaren. Fast det får bli en såpnejlika.

Ulf Nymark

PS. Apropos hyllningstelegram och gåvor så kan jag inte låta bli att friska upp minnet hos läsaren med ett par exempel.

Telegram från Rumäniens kommunistiska parti till VPKs

forts sida 4

Nyligen såg jag en serie, Olivers resor, på TV. Det visade sig bli en historielektion, vilket gjorde att jag tittade på alla fyra avsnitten. Resan började i norra England och slutade på Orkneyöarna. Handlingen var tafflig, men scenerierna sagolika. Kärleksparet, som försökte lösa en mordgåta, reste från norra England upp mot Skottland. På gränsen mellan länderna fick TV-tittaren se Hadrianus mur från 100-talet e.Kr. Jag har aldrig varit i dessa trakter och fick nu se det jag läst om i romarrikets historia och om kejsare Hadrianus. De reste vidare igenom Skottland för att ta en båt övertill Orkneyöarna. Båtens namn var St. Ola. Jag förstod att namnet kom från det norska helgonet St. Olav, som bland annat finns som staty i kyrkan i Sankt Olof i Skåne, och som dyrkades över hela Skandinavien, norra Tyskland och England. Jag visste också att Orkneyöarna som tillhörde Norge fram till 1468, pantsattes till Skottland av den danske kungen Kristian I, som levde flott och behövde kontanter. Senare kungar försökte få tillbaka öarna av den skotske kungen, men misslyckades. Oliver och hans partner fick vara med om ett historiespel, där de norska kungarna Magnus den gode och Håkon stred om den norska kronan och Håkon vann. Mycket intressant att folket på öarna fortfarande har i färskt minne att de en gång tillhört Norge/Danmark. Att jag vet detta beror på att jag under närmare fem år har läst in mig på dansk- och unionshistoria, för att kunna skriva en bok om en dansk kung på 1500-talet. Jag suger åt mig all kunskap jag kan få, först och främst genom böcker, men också genom att titta på dansk, norsk och svensk TV, speciellt när

Från min veranda TV och böcker

de visar historiska program som är fulla med bilder från medeltiden

Tankeväckande program

Häromkvällen visades en dokumentär från Namibia om bristen på vatten. På 20 år har det regnat en dag, en måndag. En svensk, Lasse Berg, har vistats ett helt år i Namibia och filmat olika aspekter på hur vattnet finns hos de rika i städerna och hur människorna ute i landet får klara sig bäst de kan på det

vatten som kom på måndagen. Ett mycket tankeväckande program som jag inte skulle ha velat vara utan, eftersom det så konkret visade på hur makten används enbart för att med teknikens hjälp tillfredsställa de egna behoven och hur resten av folket får förlita sig på högre regnmakter.

Ett program från Vetenskapens värld handlade om det sjunkna Atlantis som Platon skrivit om. Det amerikanska filmbolaget Time-Life hade gjort inspelningen från Medelhavet. Först visades hur Schliemann fann Troja och sedan Mykene. Därefter hur Arthur Evans grävde fram Kretas tusenåriga historia. Speciellt Kretas historia är fascinerande, jag har läst allt jag kommit över om de arkeologiska utgrävningar som gjorts och som fortfarande pågår. Dokumentärens text var mycket yttligt, men från ön Santorini visades bilder, som jag inte sett tidigare, från nyare

utgrävningar där man grävt fram fantastiska fresker och föremål.

På 1970-talet, då jag läste kinesiska och också arbetade ett år på institutionens bibliotek med att katalogisera kinesiska böcker, väcktes mitt intresse för den sydostasiatiska kulturen och historien. Jag hittade många udda och intressanta böcker, som jag lånade hem och läste. När det nu visas dokumentärer på TV från Kina försöker jag titta på dem eller spela in dem om jag inte är hemma. Med min "kinesiska" bakgrund är det intressant att med egna ögon på TV se hur det nya Kina utvecklats och hur folk lever. En kunskap som skulle vara svår att få enbart genom böcker.

Vad jag vill säga med dessa exempel är, att mina kunskaper har fått flera dimensioner genom en växelverkan mellan kunskap inhämtad från vetenskapliga och andra böcker, som oftast saknat bilder, till att via TV få en bildmässig förstahandsupplevelse som gjort mitt material mer levande. Det har varit mitt sätt att använda TV:n, andra har andra intressen och andra behov när de ser på TV. Jag har också fått impulser genom att titta på program som Röda Rummet, där jag fått tips på böcker att läsa och också fått lyssna till hur författare ser på sitt författande.

Gammalt motstånd mot ny teknik

En italiensk furste sa en gång när boktryckarkonsten började spridas i slutet på 1400-talet, att han aldrig tänkte skaffa sig en så tarvlig bok till sitt bibliotek som en tryckt bok. När böcker började innehålla bilder ansågs de bäst passa på salongsbordet för fina damer att bläddra i. Antropologen Margaret Mead hänades av amerikanska antropologer när hon, som den första, filmade de stammar hon forskade om. Nu är vi på väg in i ett nytt skede. Barn och ungdomar befinner sig redan i bildåldern, både genom serietidningar, TV-tittande och

Internet. En ung man tillfrågades i ett IT-program vad han trodde om barns läsvanor i framtiden. Han svarade att bilden kommit för att stanna, därför att barn och ungdomar övat upp sig i att tolka bilderna. De har skaffat sig ett bildsinne. Det tror jag också, det gäller bara att genom den nya tekniken skapa intresse för de böcker som redan finns.

Kombinera kunskap

I Kina var det tidigare tal om att slopa tecknen och istället använda "våra" bokstäver. Hade de gjort det skulle all tidigare kunskap och all historia, som ju enbart fanns nerskrivet i tecken, försvinna. Vi är på väg att kombinera kunskap och lärdom med den nya bildtekniska utvecklingen och jag tror att TV eller en kombination av TV, datorer och andra tekniska lösningar kan kompletteras med att introducera och leda in intresset på de böcker som redan finns och de nya som kommer. Och att bokläsandet i många fall kan göras intressantare med bilder. När jag läst gamla torra, knastriga doktorsavhandlingar och andra torra böcker har jag längtat, ja törstat efter att få se åtminstone någon person eller händelse på bild. På den tiden fanns inte den tekniska möjligheten att visa bilder. Idag finns den, så varför inte använda den på ett vettigt sätt och ihop med barnen njuta av den. Jag känner en 13-årig kille som på Internet först gjort en "uppsats" om Ufos och nu håller på med en uppsats om Buddismen. Skillnaden mellan böcker och den nya bildtekniken är att den senare är helt beroende av elektricitet, vilket gör oss helt beroende av att elektriciteten alltid är tillgänglig.

Jag måste också erkänna att när jag är riktigt, riktigt trött eller deprimerad och inte ens orkar att lösa korsord, då slötittar jag på vad som helst på TV, liksom så många andra i samma situation i Sveriges långa land.

Ingegerd Wedin

Magasin 21

I början av nittio-talet talade kommunens tjänstemän och politiker mycket om brukare och brukarinflytande. Sen blev det ekonomisk kris, miljökonferens i Rio och Agenda 21. Nu är det återbruk som gäller för oss som har ont om pengar och som vill värna miljön. Det är kanske inte gynnsamt för samhällsekonomin och sysselsättningen, men avfallsmängden minskar, enligt rapport från SYSAV och arbetslösa, invandrare och andra med dålig ekonomi kan skaffa det de behöver, även om det är begagnat. Second hand-butikerna blir fler och raden av återbruksförsäljare på S:a Espla-

naden blir längre.

Kommunen hänger med och har i samarbete med Svalorna öppnat ett återbruksvaruhus, Magasin 21, på Bondevägen 8. Tills för bara ett par veckor sedan hade Magasin 21 konkurrens av en annan affär, som kallades Överflödet. Där lämnade man in det man inte behövde på kommission och fick alltså betalt när varan såldes. Överflödet hade mer att sälja, men där var rörligt och otrivsamt. På Magasin 21 kan man se tecken på kommunal omsorg. Föremålen tas om hand, repareras och snyggas upp. Av affären Överflödet finns nu inga spår och förvirrade säljare/kunder kommer

in på Magasin 21 och frågar vart affären och deras pengar tagit vägen.

Bryr du dig inte om att tjäna pengar på det du inte behöver, tycker jag, att du ska lämna det till Magasin 21. Är det stora föremål kommer de och hämtar.

Grejerna du lämnar in behöver inte vara hela. I verkstäderna Skruvarna, Fixarna och Ekrarna repareras det mesta.

Magasin 21 har tre riktlinjer för sin verksamhet:

- att göra en insats i kampen för det miljöanpassade samhället och stödja Agenda 21 arbetet

- att visa internationell solidaritet. Överskottet går direkt till föreningen Svalornas stöd av lokalorganisationer Indien och Bangladesh.

- skapa en meningsfull sysselsättning.

Är det något du behöver, kolla på Magasin 21, innan du köper nytt. Där finns nästan allt utom kläder. Säng, soffa, leksaker, cyklar, husgeråd, diskbänk, toalettstol, böcker, prydnadsföremål m.m. Köper du något märkt med grön prick stödjer du Svalornas solidaritetsarbete. Handlar du en vara

forts sid 4

Kulturprojekt i Nicaragua

I Nicaragua bedrivs genom Sida/ASDI två stora kulturprojekt - ett tillsammans med Nationalbiblioteket och ett med Nationalmuseet. Genom vår resa *en el Norte* kom vi att besöka den typ av arbetsplatser som är kvinnodominerade både i Sverige och i Nicaragua; bibliotek och museer. Under två skumpiga och dammiga dagar såg vi fem folkbibliotek i landets norra delar, i städerna Esteli, Condega, Ocotal, Monzote och Jalapa. Det är jämförelsevis lugnt i regionen nu, även om banditer härjar ibland. I biblioteksfönstren i Ocotal syntes fortfarande kulhål efter den senaste banditattacken.

Efter två veckors arbete i Nicaragua vill jag förmedla några intryck av dessa stödprojekt i Nicaragua. De blir med nödvändighet blyxtbelysta.

Detta svenska bistånd till Nicaragua innebär att Nationalbiblioteket får stöd till sitt eget arbete och till uppbyggnad av ett riksarkiv. Viktiga är också bidragen till folkbiblioteken, som dels får böcker och dels stöts genom utbildning av personalen. Skolorna har inte pengar till skolböcker. Därför måste biblioteken klara detta behov.

Bokbestånden är med svenska mått mycket små. Mellan 1.500 och 5.500 volymer - inte boktitlar. Det svenska biblioteksprojektet ger varje år ca 3-400 böcker till varje bibliotek. De väljs av biblioteken själva, som ofta låter låntagarna föreslå titlar. Antalet besökare både vuxna, skolbarn och förskolebarn är däremot mycket stort. De flesta bibliotek bedriver verksamhet för barn.

Alfabetiseringskampanj

I Esteli berättar bibliotekarien om fjolårets alfabetiseringskampanj för 8-10-åringar. Det är en allmän trend att läskunnigheten minskar efter sandinisternas fall. Kommunens 83 förskolor ska inom kort förses med "bokpåsar". I barnrummet en trappa upp är det fint - talangfulla teckningar pryder väggarna. Iögonenfallande är de stora djuren i papier-maché - en kossa och en jätteorm. De utsatta gatubarnen blandas med barn i ordnad skolgång i bibliotekets verksamhet.

Condega

Borgmästaren i Condega tackar varmt för det stöd biblioteket fått över åren. Nu finns det läkare och jurister som börjat plugga här på biblioteket, berättar han förnöjt. Vi får en glimt av hur väsentliga biblioteken verkligen är.

Boklådar går ut i skolorna från biblioteket och man tillåter också hemlån. Högläsning för barnen ordnar man utomhus i byarna.

Vi visas runt i museets välordnade utställning inrymd i ett rum

med solida montrar. Här finns arkeologiska fynd i form av vackra krukor och massiva malstenar. (Condega betyder folk-som-arbetar-i-lera.).

Vi får dessutom se etnografika bestående av bl a symaskiner och äldre teknisk utrustning. I en monter visas fossiliserade ryggekotor och andra ben från en fyndlokal i närheten med s.k. megafauna. Lars och jag tar upp en diskussion om det skulle vara av intresse att förteckna museiföremålen? Med oss reser nämligen den nye chefen för Museo Nacional - Orient Bolívar Juárez.

Ocotal

är vår nästa anhalt i detta storslagna bergslandskap. De vidsträckta dalarna är omgivna av bergstoppar 1.700 meter höga. Klimatet är mycket behagligare här än i de heta städerna Managua och León. Tallskog dominerar och vi möter ofta timmerbilar. Biblioteket i Ocotal ligger i nationalgardets tidigare lokaler. Här låg fängelset för politiska fångar. Här blev de torterade som kämpade för att befria landet från den USA-stödda Somoza-diktaturen. Här bedrivs nu läsbeifrämjande verksamhet för vilken Nationalbiblioteket ordnat utbildning. Man satsar bl a på de gatuarbetande barnen genom avkopplande aktiviteter och hantverk. Ibland kommer dessa unga till biblioteket eller så söks de upp vid busstationen, där de vanligen håller till.

I Monzote

ligger ett bibliotek som öppnades 1993 på initiativ av Nationalbiblioteket. Det hålls öppet alla vardagar under dagtid samt lördag förmiddag. Vad vi förstär går de flesta barn i skola endast halva dagen. Resten tillbringas i bibblan, som fungerar som fritidshem med både avkoppling och plugg. I Monzote bedrivs uppsökande arbete bland handikappade barn.

Tobaksfabriker

På väg till Jalapa är vi mycket nära gränsen till Honduras. Här är vägarna sämre men landskapet mycket vackert. Vi kör igenom gigantiska tobaksodlingar där småplantor ansas av mängder av lantarbetare. De jättestora torkladorna ligger tätt. De är gråa som norrländska hölador. Detta har varit Somoza-ägt, men drivs nu som kooperativ.

Vi besöker en tobaksfabrik. Vid långa bänkar sitter män, kvinnor och barn i rad efter rad. Hundratals som arbetar med att maka cigarrer. Längst inne i lokalen sorteras tobaksbladen efter kvalitet - ett kvinnogöra. Vid en trampmaskin-symaskinsstor med mängder av valsar - pressas bladen ut för att fungera som cigarettens täckblad.

Andra kvalitéer hackas smått, läggs på diagonalen och rullas ihop. Varje arbetare har små träblock med fack. Här pressas rullarna in, ändarna knipsas av och när de tio facken fyllts läggs locket på. Blocken skruvas fast i en stor skruvpress. En kvinna; som jobbat här i 30 år, frågar ut oss; varifrån kommer vi? har vi varit här förut? Det är oftast roligt att vara svensk i detta land. Många nämner Olof Palme och vet att Sverige ger stora bistånd.

Jalapa

Vi kommer till Jalapa - över djupa raviner där bilspåren försvinner under vattnet. Överallt vid rinnande vatten ser vi de tvättande kvinnorna och deras barn. Jalapas bibliotek bär ett personnamn, som alla bibliotek. Här är det uppkallat efter en frihetshjälte - en stupad lärare. Ett annat bär namnet efter en 17-åring som stupade 1979.

Teresa från Nationalbiblioteket, en av våra medresenärer, är en stor boxningsvän och vill vara tillbaka i Managua tidigt i kväll. En kuban möter en nordamerikan och vi ser för vårt inre öga Teresa i gungstolen framför TV:n med *ron* i glaset.

León, Granada och detta distrikt Nueva Segovia tillhör den riktigt tidiga spanska koloniseringsfasen. Den stora kyrkan i Ciudad Antigua stammar från 1500-talet och ett litet museum har inrättats strax intill. Museet är en pärla, här finns underbara delar från ett mycket tidigt altarskåp med madonna, en oxplöjande bonde, allt i dockstorlek. Mycket värdefulla är också de liturgiska skrudar som hänger på galgar i en väggmonter med spindelväv och döda insekter. Vi museimän talar länge om hur textilier bör förvaras liggande, om syrafritt silkespapper mellan tygsjoken och om vikten av att hålla luxtalet nere. Besöket i Ciudad Antigua fördrojer oss. Jag tror inte Teresa hann till sin match. Men vi tröstade henne - Du vet, en boxningsmatch kan ju vara över på ett par minuter!

Du som vill stödja utvecklingen i Nicaragua kan sätta in en summa på pg 11 69 57 - 2 Vänortsföreningen Lund-León.

Elisabeth Iregren

Annons:

**Vandring
Knivsåsen-Skrylle-
gården
Pingstdagen, buss
X300, 11.04
Ring Anna-Stina,
143805**

Shell, Amnesty och sociala revisorer

I denna ekonomistiska värld förändras språket med bankvärlden som förebild. Samhällsvetare talar idag om det sociala kapitalet för att beskriva ett samhälles förutsättningar i form av förtroende, normer och nätverk bland människor. I BBCs morgonsändning den 14 maj hörde jag för första gången begreppet sociala revisorer och miljörevisorer, och det var i ett intressant sammanhang.

Shell har, under stark kritik för sin hänsynslösa exploatering av olja i det miljö känsliga floddeltaområdet i River state i Nigeria, gjort flera policy uttalanden om att de ska ta hänsyn till miljön och till sociala faktorer. Repressionen från Abashas militär regim mot invånarna i floddeltat är hård och har fortsatt efter mordet på författaren Ken Saro Wira och andra ledare.

Amnesty sätter krav

Nu går Amnesty International ut och kräver att bolaget tillsätter såväl interna som externa revisorer för miljö och socialt kapital. Anmärkningsvärt är att det är en tidigare högt uppsatt tjänsteman på Shell, som nu arbetar med Amnesty. Han anklagade inte sitt gamla företag men argumenterade för att aktieägarna måste se det som lika viktigt att företagen lever upp till sin egen policy när det gäller sociala förhållanden och miljö som när det gäller ekonomi.

Vore inte Riksrevisionsverket de första i Sverige som borde utvidga sitt ekonomistiska tankemönster till att omfatta även miljö och sociala frågor?

Ann

Första maj i Lund

Illustrerad av Göte Bergström

Pågatågsstopp vid Klostergården

Klostergårdens byalag och KDN-söders ungdomsgrupp kommer att redovisa sin namninsamling som pågått under vintern. Detta sker vid ett möte i Klostergårdens fritidsgård onsdag 21 maj kl 19:00.

Namninsamlingen har gått att åter öppna på gatågshållplatsen vid Källby mölla utanför ÅR. Alla är välkomna!

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Årsmöte - Lunds Fot och Cykelfolk

Iförra veckan avhöll veckan Lunds Fot- och cykelfolk sitt årsmöte i Vårfruskolan. Björn Wahlström blev omvald till ordförande, en av veteranerna inom styrelsen, Bengt Brunsson lämnade sitt uppdrag efter 25 år med ålderns rätt. Medlemsantalet hade tyvärr stagnerat kring 800 personer. Orsaken till detta var att styrelsen ej fått tid över till medlemsvärkning p.g.a. att de olika aktionerna tagit all tid i anspråk under verksamhetsområdet.

Cykel med på tåget

Däremot hade styrelsen lyckats få Länstrafiken att tillåta att cyklar får medtagas vid resa på pågatågen från 9 juni. Detta gladdde årsmötet. Men en smolk i glädjebägaren var att DSB inte längre vill pollettera cyklar genom Danmark. I verksamhetsberättelsen framgick att styrelsen skrivit till miljöministern, som lovat ta upp frågan med den danska transportministern.

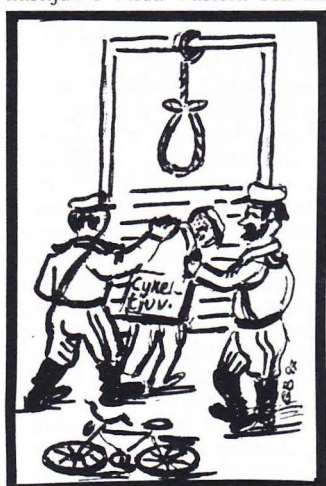
Tankshinder vid torget

Kvällens gästföreläsare var Sydsvenskans redaktionschef i Lund, Jan Mårtensson. Han inledde med att berätta om att han kommit direkt från en resa som gått till London. Han omtalade att det var full vår där. Men han blev besviken när han steg av tåget i Lund och möttes av riktiga tankshinder vid Knut den Stores torg, som kommit till sen sist. Efter dessa inledande ord övergick han till att berätta om cykelns historia. Den förste som

skissade på något som påminner om cykeln idag var Lenoardo da Vinci.

När cykeln kom till Lund kan man inte säkert säga, men mycket tyder på att den introducerades av Wilhelm Hedemann-Gade (1885-1934). Han var en portalfigur i Lundaidrottens historia.

Jan ansåg vidare att han vill jämföra en cykeltjuv med en hästtjuv i Vilda Väster och att

samma straff borde genomföras. Idag stjäls det 18 cyklar per dag i Lund vilket visar att det är ett stort problem. En förbättring på sista tiden svara lundaprojektet för som vaktar cyklarna vid stationen. Detta har lett till att cykelstölderna minskats med 48,8% där!

Göte Bergström

80 årsfirande

Jag var med och firade partiets 80 års dag med att låta Stockholms stad bjuda mig på buffé i Blå hallen. Det var god mat och jag satt tillsammans med trevliga vänner bland Stockholms kommunalpolitiker. Det var fint att parti-vännen Eva Törngren var den som iförd en vacker och pampig silverkedja hälsade oss välkomna å Stockholms stads vägnar.

Det var naturligtvis med blandade känslor jag hade gått dit. I förra Veckobladet skrev jag ju att jag egentligen önskade att partiet inte var så gammalt.

Otidsenligheter

I Godmorgon Världen hörde jag till min förvåning att CH Hermansson tyckte som jag. Han sa ungerfär: "Egentligen borde man upplösa alla partier efter en period. Gamla partier släpar på så många otidsenliga ideer."

Men det var som sagt en trevlig fest även om Pierre Ströms distans- och humorlösa framförande av sånger om folk och annat kändes både otidsenliga och sorgligt nostalgiska.

Festtal med spöken

Det var också trevligt att se att Lars Werner var i god form. Han hade förberett huvudtalet noga. Det var ett fint tal som innehöll mycket både av känslor och faktadetaljer. Trots det kändes något pinsamt att fira en åttiöårsperiod med att framhålla att vi "redan" efter Ungerninvasionen minsann sa ifrån och kritiserade våra värddar när vi besökte Moskva. Det kändes också lite pinsamt att behöva påpeka att andra partier minsann inte heller är utan spöken i garderoberna. Att fira alla åttio åren med en demokratiparoll kunde ju inte annat än att inbjuda till att återuppväcka den gamla hetsen mot partiet. Inbjudan mottogs ju tacksamt.

Men det var som sagt en trevlig fest. Trots att det blev för många och långa tal från de utländska gästerna. Någon av dem hade inte uppfattat namnbytet utan kallade oss Vänsterpartiet kommunisterna, fast på spanska.

Blåsorkestern i Stockholm är verkligen duktig under ledning av Tännsjö jr.

Inga skåningar?

Jag såg inga vänner från Skåne förutom Örjan Svedberg, och han är ju internationell sekreterare och stockholmare nu för tiden. Jag hade väl inte heller åkt så långt, men nu

var det partistyresemöte tidigare under dagen.

PS och folkomröstningarna

På partistyrelsen diskuterade vi strategier för utträde ur EU. Kongressen tog ett entydigt beslut att vi ska arbeta för utträde, och det gör vi bäst menade de flesta om vi redan nu går ut med kravet om en folkomröstning. Så vi ska kräva tre folkomröstningar, om EMU, om regeringskonferensens resultat och om utträde.

Ann

Sommarvandring

Som tidigare meddelats beger sej Vandringssektionen i år till Alsace. Vi reser söndag 29 juni och börjar gå i Strasbourg (eventuellt efter att ha besett Europaparlamentet). Det blir en lätt tur på små vägar och gamla kanalbankar i ett behagligt kulturlandskap som är genomsyrat av historia. Rustika måltider med traktens vin på värdshus eller i det gröna, övernattnings i tält.

Vi tänker träffas för lite planering fredag 23.4 kl. 18 hemma hos Ingrid André, Karl XI-gatan 10. Intresserade kan ringa Gunnar Sandin, tel. 135899.

Svar till Lennart J, Henning Süssner/Peter Bengtsson

Jag är glad för att artikeln "Oppe och nere" om vänsterns förnyelse har gett upphov till en debatt. Av praktiska skäl kommer jag att fortsätta debatten om ett par veckor.

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
möte Må kl 19.30 på partilokalerna.
26 maj: Kdn - istället för direktvalda kommunalpolitiska nämnder "därefter kommunfullmäktigeberedning.
2 juni: Agenda 21-motioner, därefter kommunstyrelseberedning.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Karin Blom, Marianne Sonnbj och Bodil Veige.
Näste redaktör: Thomas Schlyter.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund.
Onsdag e. 17 till fax 046-14 65 82.
Manus mottas gärna på 3,5" diskett eller e-mail: veckobladet@ltv.se
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Thomas Schlyter 046-14 75 05
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.

Vänsterpartiet.... forts fr. sida 1

kongress 1985: "Vi vill... speciellt notera den goda utvecklingen av vänskapen och samarbetet mellan /vårt parti/ och VPK. Här spelade de nyttiga mötena och samtalen mellan kamrat Ceausescu och kamrat Werner en avgörande roll".

Vängåvor. I Nordkoreas museum över gåvor till Kim Il Sung finns bl.a. en kniv, överlämnad av förre partisekreteraren, nuvarande riksdagsledamoten Kenneth Kvist vid ett vänskapsbesök under 80-talet. (Jag föreställer mej gärna Den Älskade Ledaren där han ligger på sin dödsbädd, sändandes en sista vemodigt öm blick mot Kenneths kniv.) DS

Magasin 21..... forts fr. sida 2

med röd prick går pengarna till kommunens arbetsmarknadsåtgärder.

För närvarande är det 13 personer inom kommunens arbetsmarknadsåtgärder, som här utför ett riktigt, viktigt och meningsfullt arbete. På måndagar och lördagar är det folk från Svalorna som står för verksamheten.

Öppettider:
Måndag - Torsdag 9 - 18
Fredag 9 - 17
Lunchstängt 12 - 12:30
Lördag 10 - 14
Telefon: 356913
A-S L